

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 18. Peccatum causa, & origo, mortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Num. 7.

Hyems, & frigus.

Qui dat nivem sicut lanam &c. Pl. 147. 16. Videmus nivem, nebulam, crystallum bonum est, ut ille spiret, & solvat: si enim ille non spiraverit, si non ipse duritiem glaciei hujus dissolverit; *ante faciem frigoris ejus &c.* Cujus? Dei. Unde est ejus frigus? ecce non vocat, ecce non aperit sensum, ecce non infundit gratiam. S. August. hic.

Caput meum plenum est rore. Cant. 5. 2. nocturno, quasi gelidum; dum non amatur a te, nec à multis fidelibus meis; sed videor esse in Mundo, velut nocte, rore, & gelu frigidus. de Ponte hic Exh. 8. §. 4.

Sicut frigidam fecit cisterna aquam suam, sic frigidam fecit malitiam suam. Jer. 6. 7. Notandum; quod peccatum dicitur frigus; quia extinguit calorem dilectionis. Matth. 24. 12. *quoniam abundavit iniquitas, refrigescet charitas.* Quia congelat huiusmodi devotionis Eccl. 43. 22 *frigians ventus Aquilo flavit, & gelavit crystalli ab aqua &c.* quia retardat motum operationis bonæ. Prov. 20. 4. *propter frigus piger arare noluit.* S. Thom. Aqu. in Jer. hic.

Orate, ut non fiat fuga vestra in hyeme. Matth. 24. 20. Hyems est status culpæ; ver est status poenitentiae. Cant. 2. 11. *jam hyems transit.* Estas status perfectæ justitiæ. Autumnus status mortis: tunc enim colligit homo, quæ seminavit. Hugo Card. in Gen. 37. S. Athanas. q. 83. hyemem peccata vocat, & Sabbathum securitatem. Dicit ergo, vae animæ, in peccati securitate, vel socordiae, constituta.

Hyems est cura rerum temporalium, atq; hyeme tristior: neque enim hic rigor, aut pluvia nascitur, aut lutu gignitur, & profundus limus; sed quod est his omnibus gravius, gehennam gignit hæc hyems, ac gehennæ mala. Et quemadmodum in vehementi rigore congelascunt membra, suntque mortua; itidem in peccatorum hyeme horror animæ nihil officiorum suorum peragit, concreta velut à rigore conscientia. Quod corpori frigus est; hoc est animæ mala conscientia, unde & timiditas nascitur. S. Chrysol. hom. 7. in 2. Cor. 3.

Nox est peccatum, instar nivis frigidum, id est, in frigidans dilectionem. Obscuram, id est, obscurans rationem; ineptum faciens ad bonam operationem. S. Bonaventura dicit. sal. in Prologo.

Qui legem derelinquit, ignem derelinquit: & ideo refrigescit. Id. in Pl. 188.

Quantum frigus sit peccatum, ex eo vel maxime ostenditur; quod nec immensa Inferni flammæ per omnem æternitatem peccato uni admotæ illud consumunt. Fernandus in Gen. 3. sect. 21.

Miscellanea.

Homo quidam erat dives. Luc. 16. 19. Dives ille, quando quotidie epulabatur, splendide, bene secum facere putabatur: cum autem

cepit ardere apud inferos; tunc inventum est malè, quod putabatur bene. Quod enim manducaverat apud superos, hoc digerebat apud inferos: iniquitatem dico, fratres, quam epulabatur. Manducabat pretiosas epulas ore carnis; ore cordis manducabat iniquitatem. S. August. in Pl. 48.

Pessimus animæ cibus est, velle, quod non licet. S. Leo l. 9. de jejuniis septimi mensis.

Cum comprehenderunt te dolores parturientis; ut parturires iniquitates, & pareres injustitias: nullus enim major est dolor; quam is, qui peccati mucrone vulnerat conscientiam: neque ullum gravius est onus; quam peccatorum sarcina, & pondus flagitiorum. Deprimit animam, curvat usque ad terram; nè se erigere possit. Gravia, fili, gravia nimis delictorum pondera. S. Ambros. ep. 18.

Dæmoniacus rex Saul, furiosus peccati regnum; David autem pacatum justitiæ regnum, significat. In singulis hominibus, quamdiu non liberantur gratiâ Christi, peccatum regnat: & tanquam furiosus sessor equum subactum calcibus urget, flagellis diverberat. S. Rupertus in 1. Reg. 21.

Peccatum est crudelis fera, & non unò capite in hominum genus sevirè contenta. S. Chrysol. l. 111.

Homo peccat, & Deus convertitur? ita fratres: quia juxta Prophetam, iste peccata nostra portat & pro nobis dolo. *Convertere* Pl. 6. 5. Unde? ubi? de Deo in hominem; de Domino in servum; de Judice in Patrem. Id. l. 45.

Feræ sunt atroces, fœda, immanueta vitia; quæ si, subjuganda carne, & obediante vitâ, capistremus; cum Daniele triumphabimus. S. Theodorus Studita l. 28.

§. XVIII.

Peccatum causa, & Origo mortis.

Sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors: & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt. Rom. 5. 12.

Inobedientia est causa mortis, omnes experimur; omnes morimur propter eam. S. Bernardus l. 2. de obedientia &c.

Peccatum est arbor mortis: gratia est arbor vitæ. S. Bonaventura l. 2. de ingressu ad Sapientiam.

Mortalis à Deo factus est homo. Meritò: quoniam, quod Deus noluit, fecit; subjiciatur morti, quam ipse non fecit. Scriptura dicit, quod Deus mortem non fecit. Sap. 1. 13. Et qui prætergreditur, quod Deus vult; fiet ei, quod ipse non vult. Sim. Cass. l. 5. c. 15.

§. XIX.

*Peccatum mors animæ.**Symbola.*

Nè unquam obdormiam in morte. Pl. 12. 4. Id est, peccato. Dormitat in morte, id est peccato, qui frequenter labitur, & frequenter